

[Lysholt Hansen.]

gang med en så alvorlig ting som at ændre grundloven.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Finansudvalgsformanden ved selvfølgelig bedre end jeg, hvad der foregår i finansudvalget. På den anden side kender jeg dog også andre medlemmer af finansudvalget, og jeg ved, hvad der kommer ud af finansudvalget ind på folketingets bord. Jeg ved, at disse budgetoverslag ingen retlig virkning har, og at de ikke er indgået i de opslidende spareforhandlinger. Og det var det, jeg påpegede var forkert.

Ib Nørlund (DKP):

Som mange talere har været inde på, er vedtagelsen af finansloven og statens budget ikke nogen særlig opløftende affære. Jeg tænker ikke først og fremmest på de statsautoriserede kondiøvelser, som er forbundet med det — de er vel ikke skadelige i sig selv — men fremfor alt på den uoverskuelighed, som bliver resultatet af det hele. Og så, når det er overstået, nå ja, så ender det som aftalt med lidt større eller mindre småændringer, hvor den ene pranger har været i stand til at snyde den anden lidt. Resultatet af alt det har mine partifæller været inde på, det skal jeg ikke gentage. Det roterer om en SV-akse rundt og rundt i én udsigtsløshed. Undskyldningen for det er, at alt dette her er nødvendigt. Der kan ikke komme andet ud af det, der er ikke andet muligt, der er ikke råd, samfundet er i en sådan nød, at der ikke kan ydes mere og bedre. Her har vi at gøre med fordomme og tvangsforestillinger, som man bevidst søger at indpræge i befolkningen for at gøre den til offer for den politik, man fører. Men disse tvangsforestillinger er ikke rigtige, og det er vigtigt at rydde dem af vejen, for at det arbejdende folk kan slå ind på kampveje, så det får sin ret. Netop at eftervise det tilsligter de forslag, som vi også stiller ved en lejlighed som denne. De forslag viser, at hvis der var den politiske vilje dertil, så kunne der gennemføres en hel række af de ting, som man påstår er umulige. Det vil sige, at de forslag, vi stiller, er med til at vise realiteterne i det samfund, som vi lever i.

VS' talsmand her i debatten har givet

udtryk for, at en sådan optræden kunne han ikke forstå. Det er naturligvis kedeligt, men han gav denne mangel på forståelse en så aggressiv form, at det kræver et par kommentarer fra vores side.

Det var en ret så mærkelig tale, hr. Wilhjelm holdt her tidligere på dagen. Først åbenbarede han en overraskende grad af forståelse for fremskridtspartiets forslag, i hvert fald en forståelse, som var ganske anderledes end den, han kunne lægge for dagen, når det drejer sig om den politik, som vi lægger frem for at forsvare og hævde den arbejdende befolknings interesser. Og så gik han videre med den ham særegne elskværdighed til nærmest i overført betydning at række tunge efter os ved at sige, at så havde DKP åbenbart den opfattelse, at samfundet virkelig kan ændres ved alternative forslag til finanslov, og at dette skulle tilsløre den borgerlige statsfunktioner. Jeg kan ikke se disse udfald som andet end et ret så krampagtigt forsøg på at te sig, som om man spillede en rolle i arbejderbevægelsen og dens diskussioner.

Vores program for at sætte gang i samfundsforandringen og ændre samfundet indskrænker sig jo aldeles ikke til de forslag, vi stiller i en finanslovdebat, og det ved man meget vel. Den politik går ud på at sætte ind overalt, hvor kommunister virker for at samle kræfterne om en sammenhængende politik, der retter sig imod de egentlige magthavere i det nuværende samfund, de kapitalistiske monopoler. Derfor går vores program ud på at sammenfatte demokratiske krav på en række områder for at gøre dem til et kampgrundlag, hvorudaf der kan opstå den kraft, som kan forandre samfundet, i og med at sådanne krav føres frem af befolkningens egen aktivitet. Det er en politik med perspektiv i, det er, som hr. Steen Folke i radioen endda har indrømmet det, den eneste strategi for en kamp for ændringen af samfundet og for en socialistisk kamp, som findes i partierne på venstrefløjen her i landet. Umedholdeligheden i VS' optræden fremgår da også af, at man samtidig stiller kravet til denne borgerlige stat om at yde hjælp til frihedsbevægelser og alle mulige andre ting i den retning. Hvis man siger, at vi tilslører den borgerlige statsfunktioner med vores optræden, hvad i alverden er så det?

Netop som led i den politik er det, vi også